

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสลงสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ผลของการฝึกวิ่งแบบต่อเนื่องควบคู่กับการฝึกวิ่งแบบอินเทอร์วัล ที่มีต่อแอนโธนิโอโรบิคเกรซโซล
ปรินิมาลสีมาโตคริต และความสามารถสูงสุดในการใช้อกซีเจน

มณินทร์ รักษ์บำรุง

๒๓ ก.ศ. ๒๕๔๗

180225

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤษภาคม ๒๕๔๖

ISBN 974-9585-011-

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิชาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของมหาวิทยาลัย
บูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. ประทุม ม่วงมี)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นฤพน์ วงศ์จตุรภัทร)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. ประทุม ม่วงมี)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นฤพน์ วงศ์จตุรภัทร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศานทร์ เกษมวัฒน์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สม โภชน์ อเนกสุข)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกษม ชัยวัชรภรณ์)

บันทึกวิทยาลักษณ์ให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิชาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. ประทุม ม่วงมี)

วันที่...๓๑...เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖...

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยความกรุณา จาก รศ.ดร.ประทุม ม่วงมี และ พศ. เอนก สุตรมงคล ที่ได้อนุเคราะห์อนุญาตให้ใช้เครื่องมือในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ อ.เพญจันทร์ ครีสุขสวัสดิ์ และ พศ. รำแพน พรเทยเกยมสัคน์ ที่แนะนำชื่อ นวลดและวิธีการต่าง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้นำมาใช้ประโยชน์ในการทำวิจัยและการดำเนินชีวิต

ขอบคุณ พศ.บุญญา ไทยก้าว และ อ.สุทธาราภา ใจดีประเสริฐ ที่ค่อยเป็นกำลังใจให้จนวิทยานิพนธ์เดือดร้าย

ขอขอบคุณ ดร.ไฟโรมน์ นามวงศ์ และ ดร.สมโภชน์ อเนกสุข สำหรับความกรุณาในการให้คำปรึกษาทางด้านสถิติ

และท้ายที่สุดนี้ ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และ ญาติพี่น้องทุกคน สำหรับความรักและความจริงใจที่ทุกคนมอบให้ตลอดเวลา

มนินทร์ รักษ์บำรุง

41910780 : สาขาวิชา : วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา : วท.ม

คำสำคัญ : ANAEROBIC THRESHOLD, VO₂MAX, HEMATOCRIT, INTERVAL RUNNING

นพินทร รักษ์บำรุง : ผลของการฝึกวิ่งแบบต่อเนื่องควบคู่กับการฝึกแบบอินเทอร์วัล ที่มีต่อแอนโอลิโนบิกเทเรชโอล ปริมาณฮีมาโടิคริต และความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน (THE EFFECTS OF CONTINUOUS ALONG WITH INTERVAL RUNNING ON ANAEROBIC THRESHOLD, HEMATOCRIT, AND VO₂MAX) อ.ที่ปรึกษา: ประทุม ม่วงมี, Ph.D., นฤพนธ์ วงศ์ศุรภัทร, Ph.D. 79 หน้า. ISBN 974-9585-01-1

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิธีการวิ่ง 3 แบบ ที่ประกอบด้วย 1. การวิ่งแบบต่อเนื่อง 2. การวิ่งแบบอินเทอร์วัล และ 3. การวิ่งแบบผสมระหว่างวิ่งแบบต่อเนื่องกับการวิ่งแบบอินเทอร์วัล ที่มีต่อสมรรถภาพทางกายในด้านระบบขันส่วนต่อออกซิเจน โดยใช้แอนโอลิโนบิกเทเรชโอล (AT) ปริมาณฮีมาโಟิคริต และความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน (VO₂max) เป็นตัวแปรในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายอดเยี่ยมด้านแท่นแข่งหารัศมี ระยะ 24 คน อายุ น้ำหนัก และส่วนสูงเฉลี่ย คือ 20.88 ปี, 64.13 กิโลกรัม และ 171.29 เซนติเมตร ตามลำดับ แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม สมรรถภาพทางกายที่ตัวค杆菌การฝึกได้แก่ แอนโอลิโนบิกเทเรชโอล, VO₂max และ ปริมาณฮีมาโಟิคริต กำหนดค่าฝึกโดยกลุ่ม 1. ฝึกวิ่งแบบต่อเนื่อง (continuous) กลุ่ม 2. ฝึกวิ่งแบบอินเทอร์วัล (interval) และ กลุ่ม 3. ฝึกวิ่งแบบผสมระหว่างการวิ่งแบบต่อเนื่องกับการวิ่งแบบอินเทอร์วัล ทุกกลุ่มฝึกวิ่งติดต่อกัน 4 วัน ตึงแต้วันจันทร์ – วันพุธห้าสัปดาห์ 8 สัปดาห์ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดย ใช้สถิติการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANCOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม และเปรียบเทียบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัสดุช้ำ

ภายในหลังการฝึกปริมาณ VO₂max ของทุกกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (กลุ่ม 1, จาก 54.76 เป็น 60.47 ml/kg/min; กลุ่ม 2, จาก 53.46 เป็น 57 ml/kg/min และกลุ่ม 3, จาก 54.06 เป็น 59.45 ml/kg/min) ส่วนค่า AT ของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม ที่พัฒนาตื้นขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (กลุ่ม 1, จาก 36.45 เป็น 40.95 ml/kg/min; กลุ่ม 2, จาก 35.51 เป็น 41.72 ml/kg/min และกลุ่ม 3, จาก 36.85 เป็น 43.73 ml/kg/min) โดยที่การฝึกในกลุ่มที่ 2 และ 3 ทำให้ค่า AT ที่วัดเป็น % VO₂max เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเดียว และวิธีการฝึกของกลุ่มที่ 1 ทำให้ค่าฮีมาโಟิคริต ของกลุ่มตัวอย่างลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเดียว 44.75 เป็น ร้อยละ 43.86 จากผลการทดสอบสามารถสรุปได้ว่า การฝึกวิ่งที่มี การผสมผสานการวิ่งแบบอินเทอร์วัลเข้าไปด้วยจะก่อให้เกิดการพัฒนาของความสามารถของระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจ ในกลุ่มตัวอย่าง ได้ดีที่สุด และทำให้เกิดผลเต็มที่กับร่างกายน้อยที่สุด

41910780 : MAJOR: EXERCISE AND SPORT SCIENCE; M.Sc.

KEYWORDS : ANAEROBIC THRESHOLD, VO₂MAX, HEMATOCRIT, INTERVAL
RUNNING

MANINTHORN RUGBUMRUNG : THE EFFECTS OF CONTINUOUS ALONG WITH INTERVAL RUNNING ON ANAEROBIC THRESHOLD, HEMATOCRIT, AND VO₂MAX. THESIS ADVISORS: PRATOOM MUONGMEE, Ph.D., NARUEPON VONGJATURAPAT, Ph.D. ISBN 974-9585-01-1

This study was undertaken to determine effects of exercise training in 3 different types of running (continuous, interval, and continuous along with interval) on anaerobic threshold (AT), maximum oxygen uptake (VO₂max), and hematocrit (Htc). Twenty-four male elite hockey players (average age = 20.88 yrs., weight = 64.13 kg., and height 171.29 cm.) of Chonburi and Rayong Province Teams volunteered to participate in this study. They were divided into 3 group. Pre-tests of the 3 parameters were made. AT measurement were determine by observing the onset of the non-linear relationship between VCO₂ and VO₂ (V-slope). VO₂max was measured by maximum oxygen uptake volume during exercise testing. The eight-week training programs of group 1 to 3 were continuous running, interval running, and a combination of continuous and interval running respectively. The training was done with continuous 4 days/week (Monday - Thursday). The mid – test were measured at the end of the fourth week to determine the three parameters and once again for post – test at the end of 8th week. Repeated measure analysis of variance with two – factor experiment with repeated measure on one factor was use in the data analysis

Results showed that pre and post – test volume of VO₂max significantly increased in all group (Group I 54.76 V.S. 60.47 ml/kg/min; Group II 53.46 V.S. 57 ml/kg/min; Group III 54.06 V.S. 59.45 ml/kg/min). AT-absolute (ml/kg/min) significantly increased in all groups (Group I 36.45 V.S. 40.95 ml/kg/min; Group II 35.51 V.S. 41.72 ml/kg/min; Group III 36.85 V.S. 43.73 ml/kg/min). AT with % VO₂max detected significantly increased in group 2 and 3 (Group II 66.10 V.S. 73.10 ml/kg/min; Group III 67.94 V.S. 73.46 ml/kg/min). However, the hematocrit significantly decreased in group 1 (44.75% V.S. 43.86%). So, it could be concluded from the existing data that continuous along with interval running produced the best improvement among the three cardio-respiratory parameters with the least risk of injury to the subjects.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
สารบัญ.....	๒
สารบัญตาราง.....	๓
สารบัญภาพ.....	๔

บทที่

1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กำหนดของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เม็ดเดือดแดงและการออกกำลังกาย.....	6
ส่วนประกอบของเม็ด.....	7
เม็ดเดือดแดง.....	7
หน้าที่ของเม็ดเดือดแดง.....	7
ชีโนโกลบิน.....	7
การสร้างเม็ดเดือดแดง.....	8
สารที่จำเป็นในการสร้างเม็ดเดือดแดง.....	8
ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างเม็ดเดือดแดง.....	8
การทำลายเม็ดเดือดแดง.....	9

บทที่	หน้า
เลื่อค้าง.....	9
ภาวะเลือดางในนักกีฬากับการออกกำลังกาย.....	9
ความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน.....	12
ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน.....	15
ปริมาณสูงสุดของการใช้ออกซิเจนก่อนการสะสมของคราเดติก.....	16
คำจำกัดความ.....	16
ความสำคัญ.....	17
กระบวนการพื้นฐานในการเกิด.....	17
กลไกการสร้างพลังงานของร่างกาย.....	18
การแลกเปลี่ยนกําชีชีวะออกกำลังกายโดยการเพิ่มความหนักของงาน.....	20
วิธีตรวจวัด.....	20
ปัจจัยที่มีผลต่อแอนแอโรบิกเกรชไฮด.....	25
หน่วยของแอนแอโรบิกเกรชไฮด.....	26
การฝึกแบบอินเทอร์วัลเทรนนิ่ง.....	26
การฝึกออกกำลังกาย.....	26
อินเทอร์วัลเทรนนิ่ง.....	27
ข้อศึกษาการฝึกอินเทอร์วัล.....	27
ประโยชน์ของการฝึกอินเทอร์วัล.....	27
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	28
ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	28
วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4 ผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

5 สรุปและอภิปรายผล.....	70
วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย.....	70
สมมติฐานของการวิจัย.....	70
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์.....	70
อภิปรายผล.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	74
 บรรณานุกรม.....	77
 ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	83

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงค่าความสามารถสูงสุดในการจับออกซิเจนของนักกีฬาแต่ละชนิด.....	14
2 แสดงระดับการเกิดค่าต่าง ๆ โดยใช้ปริมาณการแผลคิดในเดี๋ยอด.....	17
3 แสดงข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพของกลุ่มตัว.....	35
4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $VO_{2\text{max}}$ ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายนหลังสัปดาห์ที่ 8	37
5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $VO_{2\text{max}}$ ของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายนหลังสัปดาห์ที่ 8	38
6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $VO_{2\text{max}}$ ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายนหลังสัปดาห์ที่ 8	38
7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน AT ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายนหลังสัปดาห์ที่ 8	40
8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน AT ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายนหลังสัปดาห์ที่ 8	41
9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน AT ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายนหลังสัปดาห์ที่ 8	41
10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน AT ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายนหลังสัปดาห์ที่ 8	43
11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน AT ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายนหลังสัปดาห์ที่ 8	44
12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน AT ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายนหลังสัปดาห์ที่ 8	44
13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปริมาณอีว่าโടคrito ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่นที่ 1 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายนหลังสัปดาห์ที่	46

14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปริมาณอีม่าโตคริต ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายหลังสัปดาห์ที่ 8.....	47
15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปริมาณอีม่าโตคริต ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายหลังสัปดาห์ที่ 8.....	47
16 ผลการวิเคราะห์ความแปรแวนของสมรรถภาพ ความอดทนโดย ใช้ค่า $VO_{2\text{max}}$ เป็นเกณฑ์ ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลา ในการทดลอง.....	48
17 ผลการวิเคราะห์ความแปรแวนของสมรรถภาพ ความอดทนโดย ใช้ค่า AT เป็นเกณฑ์ ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลา ในการทดลอง.....	49
18 ผลการวิเคราะห์ความแปรแวนของสมรรถภาพ ความอดทนโดย ใช้ค่า AT เป็นเกณฑ์ ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลา ในการทดลอง.....	50
19 ผลการวิเคราะห์ความแปรแวนของสมรรถภาพ ความอดทนโดย ใช้ค่า อีม่าโตคริต เป็นเกณฑ์ ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลา ในการทดลอง.....	51
20 ผลการทดสอบย่อวิธีการทดลองกับระยะเวลาในการฝึก ต่อค่า AT หลังฝึก 4 และ 8 สัปดาห์.....	56
21 ผลการทดสอบย่อวิธีการทดลองกับระยะเวลาในการฝึก ต่อค่า AT หลังฝึก 4 และ 8 สัปดาห์.....	57
22 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแตกต่างกันของ AT หลังฝึก 4 และ 8 สัปดาห์.....	58
23 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแตกต่างกันของอีม่าโตคริต หลังฝึก 4 และ 8 สัปดาห์.....	59

ตารางที่

หน้า

24 ทดสอบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแต่ละคู่ของปริมาณ AT (%VO ₂ max) ของกลุ่มตัวอย่างภายหลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายหลังสัปดาห์ที่ 8.....	60
25 ทดสอบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแต่ละคู่ของปริมาณอีเม่าโtopicrit ภายหลังสัปดาห์ที่ 8.....	61
26 ทดสอบผลการทดสอบรายชื่อของระยะเวลาต่อปริมาณ VO ₂ max ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 3 วิธีก่อนการฝึก หลังการฝึก 4 สัปดาห์ และภายหลังสัปดาห์ที่ 8.....	62
27 ทดสอบผลการทดสอบรายชื่อของระยะเวลาต่อ ปริมาณ AT ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 วิธี.....	63
28 ทดสอบผลการทดสอบรายชื่อของระยะเวลาต่อปริมาณ AT (% VO ₂ max) ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 วิธี.....	64
29 ผลการทดสอบรายชื่อของระยะเวลาต่ออีเม่าโtopicrit ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม.....	65
30 ทดสอบผลการทดสอบระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของ VO ₂ max หลังฝึก 4 และ 8 สัปดาห์...	66
31 ทดสอบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของ AT (ml/kg/min) หลังฝึก 4 และ 8 สัปดาห์.....	67
32 ทดสอบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของ AT (%VO ₂ max) หลังฝึก 4 และ 8 สัปดาห์.....	68
33 ทดสอบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแต่ละคู่ของอีเม่าโtopicritก่อนฝึก หลังฝึก 4 และ 8 สัปดาห์	69

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงค่าความสามารถสูงสุดในการจับออกซิเจนในขณะออกกำลังกายบนลู่วิ่งกล.....	13
2 การแลกเปลี่ยนกําชีชณะร่างกายใช้พลังงานแบบ Aerobic.....	19
3 แสดงเทคนิค V-slope.....	21
4 แสดงภาวะการเกิด แอนแอโรบิก เทรชโซลโดยใช้สมดุลย์ ลมหายใจเป็นเกณฑ์.....	23
5 แสดงภาวะการเกิด แอนแอโรบิก เทรชโซลและการเปลี่ยนแปลงกําชีชณะ ออกกำลังกายโดยการเพิ่มความหนัก	24
6 แสดงค่าเฉลี่ย $\text{VO}_{2\text{max}}$ ทุกกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบในช่วงเวลาเดียวกัน คือก่อนการฝึกตามโปรแกรม ภายหลังการฝึก 4 สัปดาห์ และเมื่อสิ้นสุดการฝึก ในสัปดาห์ที่ 8	36
7 แสดงค่าเฉลี่ย AT ($\text{ml}/\text{min}/\text{kg}$) ทุกกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบในช่วงเวลาเดียวกัน คือก่อนการฝึกตามโปรแกรม ภายหลังการฝึก 4 สัปดาห์ และเมื่อสิ้นสุดการฝึก ในสัปดาห์ที่ 8	39
8 แสดงค่าเฉลี่ย AT (% $\text{VO}_{2\text{max}}$) ทุกกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบในช่วงเวลาเดียวกัน คือก่อนการฝึกตามโปรแกรม ภายหลังการฝึก 4 สัปดาห์ และเมื่อสิ้นสุดการฝึก ในสัปดาห์ที่ 8	42
9 แสดงค่าเฉลี่ย ชีมาโทคริต ทุกกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบในช่วงเวลาเดียวกัน คือก่อนการฝึกตามโปรแกรม ภายหลังการฝึก 4 สัปดาห์ และเมื่อสิ้นสุดการฝึก ในสัปดาห์ที่ 8	45
10 แสดงความสัมพันธ์ AT (% $\text{VO}_{2\text{max}}$) ระหว่างวิธีการฝึก กับระยะเวลาในการฝึก.....	52
11 แสดงความสัมพันธ์ AT ($\text{ml}/\text{min}/\text{kg}$) ระหว่างวิธีการฝึก กับระยะเวลาในการฝึก.....	53